

Posudek školitele

Jiří Noha, Sociální demokracie v meziválečném Československu – osobnosti, ideje, trendy, Disertační práce FF UK, Praha 2012, 247str.

Jiří Noha patří k někdejšímu doktorandům prof. Kuklíka, přičemž svůj výzkum o dějinách sociální demokracie v první polovině 20. století započal ve zdařilé diplomové práci bádáním a zmapováním osobnosti jednoho z matadorů soc. dem. strany – Rudolfa Bechyněho.

Své doktorské studium snad i díky skonu původního školitele rozložil na maximální počet let, přičemž ovšem studijní povinnosti měl splněny v předepsaném časovém horizontu. Jeho disertační práce pak je výsledkem dlouhodobého promýšlení a konceptualizace, přičemž na prvním místě je třeba vyzdvihnout její syntetizující charakter, který u prací tohoto typu nebývá příliš obvyklý. Noha se záměrně věnuje záležitostem programatickým a ideovým, méně již praktickému fungování a zákulisní praktické politice (jak sám podotýká). Heuristika práce odpovídá proto tomuto zaměření, její těžiště je třeba vidět v editovaných pramenech a dobových tiscích spíše než v archivním materiálu či přehledových i analytických zpracováních, přičemž ovšem doktorand je s těmito typy pramenů a literatury dostatečně obeznámen, byť by zajisté mohl využít ještě širší spektrum materiálů, především pak těch, které inspirativně pojednávají o jiných politických subjektech na stejné šachovnici dějin.

Těžiště jeho práce tvoří především detailní rozbor stranických sjezdů, ve svém naplnění lákavější než by se mohlo z obsahu zdát, druhé těžiště pak spatřuji v detailním rozboru přístupu a chování sociální demokracie v době velké hospodářské krize, a to v pevném ukotvení do mezinárodního kontextu a v řadě ohledů komparativní. Jiří Noha se dále věnuje straně jako organismu, její struktuře, složkám, tisku, ideovým proudům, a proměnám či stagnacím, které byly pro její vývoj typické, dobře vystihuje trendové rysy. V neposlední řadě se pak věnuje sociální demokracii jako součásti a mnohdy páteři exekutivy, a těžišti jejích snah v rámci prosazování vlastního programu – sociálnímu zákonodárství, reformě školství atd. Stranou jeho pozornosti nestojí ani poměrně krátký čas strávený v opozici, který měl však v rámci sociální demokracie nezanedbatelný krystalizační význam.

Celkově považuji disertační práci Jiřího Nohy za přínosnou a splňující nároky kladené na tento typ prací.